

Dhr. J.G. van der Meer,
Den Haag.

Rotterdam, 15 november 2009

betreft: heroverweging passend onderwijs

Geachte heer van der Meer.

Ik ben 33 jaar werkzaam in het onderwijs, waarvan 31 jaar in het speciaal onderwijs, cluster 3.

Na diverse functies en opleidingen (leerkracht, Intern begeleiding, management), ben ik nu werkzaam als ambulante begeleider op een school voor chronisch zieke leerlingen. In reactie op de notitie wil ik, vanuit mijn huidige functie, mijn zorg uitspreken over één facet ervan, te weten de positie van de ouders van een LGF kind in het regulier onderwijs.

Waar het oorspronkelijke uitgangspunt van mijn functie is het ondersteunen van de school in hun hulpvraag met de LGF leerling, merk ik dat ik in de praktijk vooral de ouders ondersteun in hun "strijd" met scholen.

Scholen die gemaakte afspraken niet nakomen of niet de bereidheid hebben aanpassingen te doen die wettelijk zijn toegestaan.

Ik kan u verzekeren dat de opluchting bij ouders, die vaak na vele jaren strijd in zowel de medische wereld als in het onderwijs, eindelijk ondersteuning en erkenning van hun probleem ervaren, groot is.

Ik ben bang dat het overhevelen van de gelden van de ambulante begeleiding naar de samenwerkingsverbanden, deze ondersteuning teniet doet.

In de notitie wordt verwezen naar de onderwijsconsulenten die deze individuele ondersteuning van ouders zullen overnemen.

Zover ik weet komen de onderwijsconsulenten pas in actie als een leerling langdurig thuis zit omdat geen enkele school bereid is dit "probleemgeval" op te nemen.

Dat klinkt als de put dempen nadat het kalf verdronken is.

Wij, als ambulante begeleider, zijn veel preventiever bezig en ik vraag dan ook met klem uw aandacht voor de strijd van ouders en leerling tegen instituten die straks wel het geld hebben, maar waar controle op de uitvoering ervan ontbreekt.

Ik wens u en de staatssecretaris veel wijsheid bij de uitvoering van dit ambitieuze plan en hoop, met u, dat in de toekomst aan alle leerlingen wordt rechtgedaan.

Met vriendelijke groet,

Joke van Wingerden

Geachte mevrouw, mijnheer,

Bovenstaande schreef ik op 15 november 2009. Toen was ik bezorgd over 1 aspect van het Passend Onderwijs. Vanwege de bezuinigingen ben ik bevreesd over het hele plan.

Ik heb altijd geweten dat mijn baan als ambulante begeleider een tussenperiode behelsde en dat is goed. Het speciaal onderwijs, alsmede mijn a.b. collega's zijn niet tegen zoveel mogelijk leerlingen in het reguliere onderwijs, maar het moet wel haalbaar zijn.

De overgang was al een lastige, maar met de bezuinigingen een onmogelijke. Het veroorzaakt het ontslag van grote groepen mensen met expertise, terwijl het primair onderwijs absoluut niet opgewassen is tegen de komende problematiek.

Ik heb onze leerkrachten zien veranderen van autonome HBO-ers tot uitvoerders en methodenslaven. En dit alles ten gevolge van de eis van de overheid het curriculum totaal vast te leggen en dicht te spijkeren. En nu we uitvoerders gemaakt hebben van het gros van onze docenten, gaan we ze belasten met leerlingen met "problemen", en worden ze in staat geacht ieder kind individueel datgene te kunnen geven dat ze nodig hebben. Dat is voor de excellente leerkrachten onder ons al een onmogelijke opgave, laat staan voor de gemiddelde leerkracht. En dat los je niet op door in twee jaar iets extra geld uit te trekken voor scholing.

Ik zie in de praktijk (ook VO en MBO) dat lang niet alle scholen even ver zijn in hun zorg voor de leerlingen. Dat het zelfs in scholen waar het goed geregeld is qua structuur slecht kan uitpakken omdat de individuele docent/ mentor niet bereid is mee te denken. En als, wat ik voorspel, de werkdruk nog verder toeneemt (hij is al ongelooflijk hoog en zwaar, zeker voor hen die met hart en ziel hun vak uitoefenen), zal dit alleen maar vaker voor gaan komen. Een mens is niet oneindig rekbaar.

En jullie kunnen niet voor een dubbeltje op de eerste rij willen zitten. Ooit waren we trots op ons speciaal onderwijs, zo gespecialiseerd was geen ander Europees land. Kijken naar de Scandinavische landen waar het speciaal onderwijs maar 2 i.p.v. 4% besloeg, is het vergelijken van appels met peren. Het hele onderwijs en de logistiek is daar een compleet andere. Nederland heeft altijd relatief weinig geld besteed aan het primair onderwijs en had diensgevolge een breed speciaal onderwijs. Nu willen jullie niet alleen een budgetneutrale omslag, nee zelfs met bezuinigingen en dan zeggen dat je dat doet voor het kind!!

Ik voorspel: veel leerlingen thuis, veel personeel overspannen, dalende resultaten van de scholen en instortende speciaal onderwijs scholen.

Jullie verwachten wel dat over twee jaar de nieuwe wetgeving intreedt met allerlei veranderingen voor het VSO. En dat met een krimp in formatie van 10 - 50%. Waar is de realiteit? En dan straks scholen er wel op afrekenen als ze de omslag niet goed genoeg gemaakt hebben?? Ik maak naar familie de volgende vergelijking: ze sturen je op een fiets zonder banden naar Parijs met de eis dat je er in drie dagen bent. En het wordt jou aangerekend als het je niet lukt.

Ik merk dat ik emotioneel word, wat ik in feite niet wilde, maar het voelt zo verdomd onrechtvaardig allemaal.

Ik hoop op voldoende bijstelling van de plannen, zodat ook in de toekomst mensen voor dit beroep willen kiezen en het met hart en ziel willen uitvoeren. Want het is dat laatste dat goed onderwijs geeft, niet het geld, niet de plannen, niet het management.

Als u suggesties wil, dan zouden dit in willekeurige volgorde deze zijn:

- neem meer tijd om de plannen in te voeren en doe het zorgvuldig
- zorg dat de samenwerkingsverbanden goed zijn ingericht. Behoud wat goed functioneert, pas aan wat beter kan.
- laat de expertise uit de REC's overgaan in de samenwerkingsverbanden waar mogelijk is.
- laat een gedeelte van de a.b.-ers een controlerende functie uitoefenen t.a.v. de inzet van de gelden; evenals een aanspreekpunt voor ouders waar ze terecht kunnen met hun vragen en opmerkingen en klachten.
- vergroot de inspraak van de ouders, zij kennen hun kind het beste!
- geef de leerkracht zijn autonomie en status terug; maak het weer een vak voor HBO'ers.

Joke van Wingerden,
ambulant begeleider ABeLZ,
Reconvalescentenschool Rotterdam